

Beste broeders in het bisschopsambt,

Tijdens deze dagen van uw Ad Liminabezoek aan de Apostelen groet ik u allen van harte in de Heer en ik verzeker u van mijn gebed, opdat deze pelgrimage rijk mag zijn aan genade en vruchten voor de Kerk in Nederland. Beste kardinaal Willem Jacobus Eijk, dank voor de woorden die u in naam van allen tot mij gesproken heeft!

Laat mij u voor alles mijn erkentelijkheid tonen voor wat u doet voor de dienst van Christus en het Evangelie, welke u vervult voor het volk dat u is toevertrouwd in vaak harde omstandigheden. Het is niet gemakkelijk om hoopvol te blijven bij de moeilijkheden, waarmee u wordt geconfronteerd! De collegiale uitoefening van uw bisschopsambt in eenheid met de bisschop van Rome, is noodzakelijk om de hoop op een ware dialoog en een effectieve samenwerking te laten groeien. Het zal u goed doen om met vertrouwen de tekenen van vitaliteit in ogenschouw te nemen, die in de christelijke gemeenschappen van uw bisdommen duidelijke aanwezigheid zijn. Het zijn tekenen van de actieve aanwezigheid van de Heer te midden van de mensen in uw land, die wachten op authentieke getuigen van hoop, die u laat leven van wat van Christus komt.

De Kerk blijft zich met een moederlijk geduld inspannen om antwoorden te geven op onrust van mensen, geconfronteerd met angst en ontmoediging, de toekomst tegemoet zien. Met uw priesters, uw directe medewerkers, wilt u nabij zijn aan mensen die lijden onder een spirituele leegte en die op zoek zijn naar de zin van hun leven, zelfs als zij dat niet altijd weten uit te drukken. We kunnen hen op die zoektocht alleen maar broederlijk vergezellen door betrokken naar hen te luisteren en hen voor te gaan in de hoop en de vreugde die Jezus Christus ons geeft.

Daarom probeert de Kerk het geloof op een authentieke, begrijpelijke en pastorale wijze voor te houden. Het “Jaar van het Geloof” is een gelukkige gelegenheid geweest om duidelijk te maken hoe zeer de inhoud van het geloof alle mensen kan bereiken. De christelijke antropologie en de sociale leer van de Kerk maken deel uit van het erfgoed, van de ervaring en van het humanisme die aan de basis liggen van de Europese beschaving. Zij kunnen helpen om concreet het primaat van de mens boven de techniek en de structuren te herbevestigen. Dit primaat van de mens veronderstelt een openheid voor transcendentie. Daarentegen, wanneer je de transcendente dimensie wegdrukt, verarmt een cultuur die de mogelijkheid moet laten zien in constante harmonie geloof en rede, waarheid en vrijheid steeds met elkaar te verbinden.

Aldus stelt de Kerk niet alleen onveranderlijke morele waarheden voor en houdingen die tegen de stroom van de wereld ingaan, maar zij stelt deze ook voor als de sleutel van menselijk geluk en van sociale ontwikkeling. Christenen hebben een eigen missie om deze uitdaging te laten zien.

De vorming van gewetens wordt een prioriteit, vooral door de vorming van een kritisch oordeel, alles met een positieve houding voor de sociale realiteit; zo vermijdt men de oppervlakkigheid van oordeel en het verval tot onverschilligheid. Vandaar dat van katholieken, priesters, religieuzen en leken een solide en kwalitatieve vorming vereist wordt. Ik moedig u aan om met vereende krachten te beantwoorden aan deze behoefte en ervoor te zorgen dat het evangelie optimaal wordt verkondigd. In deze context heeft het getuigenis en het engagement van leken in de Kerk en in de samenleving hun eigen plaats en zij moeten hierbij krachtig ondersteund worden. Als gedoopten zijn wij allen uitgenodigd om daar waar we staan missionaire leerlingen te zijn.

Onze samenleving wordt krachtig gemarkeerd door secularisatie. Ik moedig u aan ook present te zijn in het publieke debat, op alle domeinen waar mensen aanwezig zijn om de barmhartigheid van God en Zijn tederheid voor iedereen zichtbaar te maken. In de wereld van vandaag moet de Kerk zonder aarzelen de woorden van Jezus herhalen: “Kom allen tot mij, die vermoeid zijn en onder lasten gebukt, ik zal jullie rust geven.” (Mt. 11, 28). Maar laten wij ons de vraag stellen: wie een christen ontmoet, begrijpt hij iets van de goedheid van God, van de vreugde Christus te hebben ontmoet? Zoals ik al vaker bevestigd heb, vertrekkend vanuit een authentieke ervaring van het bisschopsambt, groeit de Kerk niet door proselitisme maar door aantrekkingskracht. Zij is naar allen gezonden om de hoop te doen ontwaken! Daarom is het belangrijk om uw gelovigen te bemoedigen en om gelegenheden tot dialoog aan te grijpen en present te zijn bij instanties waar de toekomst bepaald wordt; zo zullen ze hun bijdrage leveren aan het debat over de grote vragen van de samenleving betreffende bijvoorbeeld het gezin, het huwelijk of het einde van het leven.

Meer dan ooit is er een noodzaak tot oecumene en een uitnodiging om te komen tot een ware dialoog die elementen van waarheid en van goedheid zoekt en die antwoorden geeft vanuit de inspiratie van het evangelie. De Heilige Geest laat ons vanuit onszelf vertrekken op weg naar de anderen!

In een in veel opzichten rijk land raakt de armoede veel mensen. Waardeer de edelmoedigheid van de gelovigen om het licht en het meeleven van Christus te brengen in milieus die Hem verwachten, vooral de meest gemarginaliseerden!

Zo zal de katholieke school die aan jongeren een goede opvoeding geeft, voortgaan voorkeur te geven aan hun menselijke en spirituele vorming, in een geest van dialoog en broederlijkheid met hen die hun geloof niet delen. Het is dus belangrijk dat de jongeren een goede inhoudelijke catechese ontvangen, die het geloof ondersteunt en die leidt tot de ontmoeting met Christus. Solide vorming en een open geest! Zo zien we hoe de Blijde Boodschap zich blijft verspreiden.

U weet heel goed dat de toekomst en de vitaliteit van de kerk in Nederland ook afhangt van roepingen tot het priesterschap en het religieuze leven! Het is noodzakelijk een krachtige en aantrekkelijke roepingenpastoraal op te zetten en tegelijk gemeenschappelijk te zoeken naar begeleiding bij de menselijke en spirituele rijping van de seminaristen. Dat zij in hun leven een persoonlijke relatie opbouwen met de Heer, die het fundament van hun priesterleven zal zijn! Wij mogen ook de urgentie voelen om tot de Heer van de oogst te bidden! De herontdekking van het gebed in diverse vormen en speciaal de eucharistische aanbidding is een motief van hoop om de Kerk te laten groeien en wortelen. Het is heel belangrijk en essentieel om dicht bij uw priesters te zijn, beschikbaar voor ieder van uw priesters om hen te ondersteunen en te leiden als het nodig is. Neem als een vader de tijd om hen altijd te ontvangen en naar hen te luisteren, wanneer zij daar om vragen. En vergeet ook niet degenen te ontmoeten die zelf niet komen. Onder hen zijn er helaas ook van wie het eerste elan sterk verminderd is.

Heel speciaal wil ik mijn compassie tonen en u verzekeren van mijn gebed voor alle mensen die slachtoffer geworden zijn van seksueel misbruik en hun gezinnen. Ik vraag u door te gaan en hen te blijven ondersteunen op hun smartvolle weg van genezing, die zij met moed ondernemen. Attent op het verlangen van Christus, de Goede Herder, neem ter harte, bewaak en laat groeien de liefde en eenheid in alles en tussen allen.

Tot slot wil ik u nog bedanken voor de tekenen van vitaliteit waarmee de Heer de Kerk in Nederland zegen, in een context die niet altijd gemakkelijk is. Dat hij u bemoedigt en u bevestigt in uw delicate missie uw gemeenschappen te begeleiden op de weg van geloof en eenheid, van waarheid en liefde. U toevertrouwend, eveneens uw priesters, religieuzen en de leken in uw bisdommen, aan de bescherming van de Heilige Maagd Maria, Moeder van de Kerk, geef ik u van harte mijn apostolische zegen verbonden met de vrede en geestelijke vreugde. Broederlijk vraag ik u om mij niet te vergeten in uw gebed.

In het Vaticaan, 2 december 2013

Franciscus